

Skats formodning for fortsat partsrepræsentation.

Tavshedspligt mv.

Ombudsmanden rejste af egen drift en sag om Skats retningslinjer for inddragelse af partsrepræsentanter ved kontakt mellem Skat og en skattepligtig.

26. februar 2008

2008-13-1

Retningslinjerne indeholdt en formodning der gik ud på at den skattepligtige, hvis Skat rejste en ny sag over for den pågældende, fortsat havde den samme professionelle partsrepræsentant som ved den seneste kontakt med Skat. Skat opregnede nogle udtrykkelige tilfælde hvor formodningen ikke gjaldt fordi der generelt betragtet i disse tilfælde kunne være usikkerhed om hvorvidt der stadig var et fuldmagtsforhold.

Forvaltningsret:
112.2
113.2

Ombudsmanden udtalte at det ikke kunne udelukkes at Skat på grund af formodningen kom til at rette henvendelse til en tidligere partsrepræsentant som ikke længere repræsenterede den skattepligtige. Dette indebærer en risiko for at Skat i nogle tilfælde ville overtræde reglerne om partsrepræsentation, reglerne om tavshedspligt og videregivelse af oplysninger til andre private og persondatalovens bestemmelser om behandling af personoplysninger.

Ombudsmanden tilføjede at der ikke ville være det samme problem hvis Skat havde fået en udtrykkelig fuldmagt fra en skattepligtig om at vedkommende ønskede sig repræsenteret af en bestemt professionel partsrepræsentant og så i eventuelle fremtidige skattesager, og det også udtrykkeligt fremgik af fuldmagten at den gjaldt indtil den skattepligtige udtrykkeligt over for Skat tilbagekaldte fuldmagten.

Ombudsmanden henstillede at Skat ændrede sine retningslinjer i lyset af det han havde anført.

(J.nr. 2006-4251-209).

Den 3. januar 2007 bad jeg Skat, Hovedcentret om en udtalelse i anledning af Skats meddelelse af 8. november 2006 om retningslinjer for inddragelse af partsrepræsentanter ved kontakt mellem Skat og en skattepligtig (SKM2006.662.Skat). Jeg bad om at Skats udtalelse blev sendt gennem Skatteministeriet som jeg også bad om at udtale sig. Jeg skrev bl.a. til Skat:

” ...

Det fremgår bl.a. af Skats meddelelse at hvis et nyt sagsforløb begynder på Skats initiativ, gælder der en formodning for at den skattepligtige fortsat har den samme partsrepræsentant som den pågældende havde ved den seneste kontakt med Skat.

Skat opstiller i meddelelsen fire situationer hvor formodningen ikke gælder, nemlig:

- 1) hvis den tidligere partsrepræsentant ikke er advokat, statsautoriseret eller registreret revisor, konsulent i driftsøkonomi eller medlem af Foreningen af Danske Revisorer,
- 2) hvis den skattepligtige har haft mere end én repræsentant,
- 3) hvis den seneste kontakt med en repræsentant er sket for mere end 1 år siden,
- 4) hvis der i øvrigt skønnes at være grundlag for usikkerhed om hvorvidt den skattepligtige fortsat har den samme repræsentant.

Det fremgår ligeledes af meddelelsen at formodningen ikke gælder i tilfælde af at der indledes en sag om strafansvar, eller når Skat foretager tvangsindgreb efter skattekontrolloven, afgiftslovgivningen og retssikkerhedsloven.

Skat skal ifølge meddelelsen rette henvendelse til den senest kendte partsrepræsentant hvis Skat vurderer at formodningen i et givet tilfælde gælder. I så fald skal der sendes et standardfølgrebrev til partsrepræsentanten som sendes i kopi til den skattepligtige. Standardfølgrebrevet har ifølge meddelelsen følgende ordlyd:

'Af SKATs seneste oplysninger fremgår, at du har været repræsentant for den skattepligtige. Denne henvendelse forudsætter derfor, at du også repræsenterer den skattepligtige i den aktuelle sag. SKAT lægger derfor til grund, at du kan indestå for dette. Er det ikke tilfældet, anmodes du om snarest belejligt at oplyse dette til sagsbehandleren og returnere det modtagne brev til SKATs afsenderadresse. Den skattepligtige har modtaget kopi af dette brev.'

Jeg beder Skat om nærmere oplysninger om baggrunden for at der opereres med en formodning som beskrevet ovenfor.

I forbindelse hermed beder jeg myndighederne om at redegøre nærmere for hvordan formodningen harmonerer med forvaltningslovens regler om partsrepræsentation samt tavshedspligt og videregivelse af oplysninger til andre private end den skattepligtige samt – i givet fald – persondatalovens bestemmelser om behandling af personoplysninger. Jeg tænker her på de tilfælde hvor Skat retter henvendelse til en partsrepræsentant efter formodningen og det viser sig at der ikke længere består et repræsentationsforhold.

Jeg beder samtidig Skat oplyse hvilke oplysninger der typisk sendes til partsrepræsentanten i de situationer hvor formodningen gælder. I forlængelse heraf beder jeg myndighederne udtale sig om hvorvidt det forhold at der verserer en sag ved Skat – som er rejst af Skat – efter myndighedernes vurdering i sig selv er en fortrolig oplysning eller ikke."

Skat, Hovedcentret udtalte den 28. februar 2007 følgende:

"Under henvisning til ombudsmandens henvendelse af 3. januar 2007 kan det oplyses, at baggrunden for at udsende meddelelsen SKM2006.662.SKAT var, at der i en række tilfælde blev klaget til skatteministeren over, at skattemyndighederne ved begyndelsen af et nyt sagsforløb alene rettede henvendelse til den skattepligtige selv, uanset at den skattepligtige i tidligere forløb, f.eks. ved indgivelse af selvangivelse, havde været repræsenteret af en rådgiver.

Der fremkom bl.a. indsigelser om, at de skattepligtige på denne måde blev bebyrdet med unødige henvendelser, som de skattepligtige oven i købet havde prøvet at undgå ved at hyre professionel bistand. Det blev endvidere anført, at en henvendelse alene til den skattepligtige kunne medføre risiko for, at der i fristregulerede sager skete unødvendige forsinkelser i forbindelse med videreekspeditionen til repræsentanten.

SKAT fandt derfor behov for at regulere disse situationer på en måde, der kunne tilfredsstille disse indsigelser og samtidig ikke var i strid med gældende regler om tavshedspligt i forvaltningsloven, persondataloven og skatteforvaltningsloven.

I den forbindelse var SKAT opmærksom på, at reglerne om tavshedspligt ikke ville kunne iagttages, hvis et nyt sagsforløb blev anskuet som en isoleret begivenhed. Det har imidlertid været SKATs opfattelse, at et repræsentationsforhold i forhold til skattemyndighederne typisk har en så permanent karakter, at det er forsvarligt at lægge til grund, at almindelige fuldmagtsprincipper kan finde anvendelse. Dvs, at når der tidligere er etableret et fuldmagtsforhold, antages dette at fortsætte, indtil der er modtaget positiv oplysning om, at fuldmagten er bragt til ophør.

Denne betragtning er baggrunden for formodningen, som i øvrigt efter indholdet af SKM2006.662.SKAT udtrykkeligt ikke gælder i en række situationer, hvor der skønnes at være grundlag for usikkerhed om, hvorvidt fuldmagtsforholdet fortsat består. Disse situationer er følgende:

- hvis den tidligere partsrepræsentant ikke er advokat, statsautoriseret eller registreret revisor, konsulent i driftsøkonomi eller medlem af Foreningen af Danske Revisorer.
- hvis den skattepligtige har haft mere end én repræsentant.
- hvis den seneste kontakt med en repræsentant er sket for mere end 1 år siden.
- hvis der i øvrigt skønnes at være grundlag for usikkerhed om, at den skattepligtige fortsat har den samme repræsentant.

Under disse omstændigheder vil administration efter nævnte formodning efter SKATs vurdering ikke indebære en overtrædelse af tavshedspligten, selv om situationen måtte være, at den tidligere repræsentant ikke længere er repræsentant og derfor returnerer det fra SKAT modtagne brev.

Det tilføjes, at indholdet af en henvendelse til en repræsentant efter formodningsreglen typisk vil have indledende karakter, f.eks. at der anmodes om dokumentation eller andre nærmere definerede oplysninger vedrørende en bestemt selvangivelsesdisposition. Oplysningen om en bestemt selvangivelsesdisposition vil dog i sig selv være en tavshedsbelagt oplysning, hvilket også gælder selve oplysningen om, at der er påbegyndt en verserende sag hos SKAT, men som ovenfor beskrevet er det SKATs opfattelse, at formuleringen af formodningsreglen indebærer, at når der efter de angivne begrænsninger rettes henvendelse til en tidligere partsrepræsentant, kan denne efter omstændighederne ikke anses for uvedkommende.”

Skatteministeriet tiltrådte i udtalelse af 27. marts 2007 Skats udtalelse. Ministeriet lagde i den forbindelse afgørende vægt på at formodningen udtrykkeligt ikke gjaldt i en række situationer hvor man skønnede at der var grundlag for usikkerhed om hvorvidt fuldmagtsforholdet fortsat bestod.

Ombudsmandens udtalelse

”Som det fremgår, indeholder retningslinjerne en formodning der går ud på at den skattepligtige, hvis et nyt sagsforløb begynder på Skats initiativ, fortsat har den samme partsrepræsentant som den pågældende havde ved den seneste kontakt med Skat. Skat har opregnet nogle udtrykkelige tilfælde hvor formodningen ikke gælder fordi der generelt betragtet i disse tilfælde kan være usikkerhed om hvorvidt fuldmagtsforholdet fortsat består.

Til trods for disse generelle undtagelsestilfælde kan det efter min opfattelse ikke udelukkes at Skat på grund af formodningen kommer til at rette henvendelse til en tidligere partsrepræsentant som ikke længere repræsenterer den skattepligtige. Dette er baggrunden for at jeg har rejst sagen over for Skat.

Skat har oplyst at henvendelsen til partsrepræsentanten typisk vil have indledende karakter, f.eks. en anmodning om dokumentation eller nærmere definerede oplysninger om en bestemt selvangivelsesdisposition.

Det fremgår desuden af Skats retningslinjer at der sendes et standardfølgrebrev til den formodede partsrepræsentant med kopi til den skattepligtige hvori Skat beder den formodede partsrepræsentant om at sende Skats brev tilbage til Skat hvis den pågældende ikke længere repræsenterer den skattepligtige.

Skat har på mit spørgsmål herom svaret at oplysningen om en bestemt selvangivelsesdisposition i sig selv vil være en tavshedsbelagt oplysning, hvilket også gælder selve oplysningen om at der er påbegyndt en sag hos Skat.

Jeg er enig med Skat i at selve oplysningen om at der er påbegyndt en sag hos Skat, er en tavshedsbelagt oplysning, og jeg tager til efterretning at Skat vurderer at oplysningen om en bestemt selvangivelsesdisposition i sig selv er en tavshedsbelagt oplysning.

Dette indebærer efter min opfattelse at der er risiko for at Skat på grund af formodningen i nogle tilfælde vil overtræde forvaltningslovens regler om partsrepræsentation og reglerne om tavshedspligt og videregivelse af oplysninger til andre private end den skattepligtige. I givet fald vil der også kunne være tale om overtrædelse af persondatalovens bestemmelser om behandling af personoplysninger.

Jeg er nemlig ikke enig med Skat i at formodningen og undtagelserne, som de er formuleret i retningslinjerne, indebærer at en tidligere partsrepræsentant ikke kan anses for uvedkommende. Jeg mener med andre ord at en henvendelse fra Skats side til en tidligere partsrepræsentant om et nyt forhold hos den skattepligtige efter omstændighederne i sig selv vil være en overtrædelse af de regler jeg har nævnt i forrige afsnit, hvis det viser sig at fuldmagtsforholdet ikke længere består.

Det ændrer ikke min opfattelse at Skat har begrundet retningslinjerne med at der var kommet indsigelser fra skattepligtige over at de blev bebyrdet med unødige henvendelser som de havde prøvet at undgå ved at hyre professionel bistand. Som retningslinjerne er formuleret nu, undgår den skattepligtige ikke at blive orienteret om brevet til partsrepræsentanten, og den skattepligtige bliver derved i hvert fald bekendt med at der er indledt en ny sag hos Skat.

Det ændrer heller ikke min opfattelse at Skat henviser til at der i fristregulerede sager kunne ske unødige forsinkelser i forbindelse med videreekspektion til partsrepræsentanten. Jeg henviser til at risikoen for at Skat i enkelte tilfælde kommer til at krænke sin tavshedspligt, i sig selv er så alvorlig at dette må veje tungere end en generel bekymring for overholdelse af frister.

Der vil i øvrigt ikke være det samme problem i relation til tavshedspligten mv. og reglerne om partsrepræsentation hvis Skat har modtaget en udtrykkelig fuldmagt fra en skattepligtig om at vedkommende ønsker sig repræsenteret af en bestemt professionel partsrepræsentant også i eventuelle kommende skattesager, og det af fuldmagten tillige fremgår at denne gælder indtil den skattepligtige udtrykkeligt over for Skat tilbagekalder fuldmagten.

Jeg henstiller at Skat ændrer sine retningslinjer for inddragelse af partsrepræsentanter ved kontakt mellem Skat og en skattepligtig i lyset af det jeg har anført.”